

”לְעוֹלָם אִמֵּן הַשְּׂכִינָה  
זָזָה מִכּוֹתֵל מִעֲרָבִי!”  
(מִדְרָשׁ רַבָּה שְׁמוֹת ב, ב)

וְהַכּוֹתֵל!

ב"ה, ג'יון ט', שנה א'  
סיון תשנ"א לפ"ק

פּוֹלֵי (פּוֹתֵל) מִעֲרָבָא גָזְרוּ מִן שְׁמֵי דְלָא יַחֲרֵב לְעוֹלָם לְמַדּוּ שְׂשִׁינָה בְּמִעֲרָב.  
(מִדְרָשׁ רַבָּה אִיכָה א, ל"א)

כַּךְ הִיטָהּ הַשֵּׁשׁ כִּלְצָה מִצְּשִׁקָת  
בְּכַתְלִים, מִגְּפַפְת בַּעַ מוֹדֵיִם,  
וּבּוֹכָה וְאוֹמֶרֶת, הוּאֵי עֲשֵׂ לּוֹם  
בֵּיתִי וּמִקְדָּשִׁי, הוּאֵי עֲשֵׂ לּוֹם בֵּית  
יִקְרִי, הוּאֵי עֲשֵׂ לּוֹם פְּלִטִין דִּיִּי!

וַיֵּצֵא כְבוֹד ה' מֵעַל מִפְתַּן הַבַּיִת (יַחֲזַקְאֵל  
י, יח), וְהָא לֹא הוּא צוֹרְכָא אֵלָא וַיֵּצֵא

כבוד ה', משלו משל למה הדבר דומה,  
למלך שהיה יוצא מפלטין שלו, והיה  
מונשק בכתלים, מגפף בעמודים, ואמר  
הוי שלום ביתי, הוי שלום פלטין דידי,  
כך היתה השכינה מנשקת בכתלים,  
מגפפת בעמודים, ובוכה ואומרת, הוי  
שלום ביתי ומקדשי, הוי שלום בית  
יקרי, הוי שלום פלטין דידי.

(פסיקתא דרב כהנא פסקא י"ג אות י"א – ילקוט שמעוני יחזקאל פרק ט'  
רמז ש"ג)

